

A VAGYONÉRTÉKESÍTÉS A FELSZÁMOLÁS SORÁN - A
VAGYONMEGÓVÁSI KÖTELEZETTSÉG SZEMPONJÁNAK ÜTKÖZÉSE AZ
ÉRTÉKESÍTÉSRE VONATKOZÓ JOGSZABÁLYI ELŐÍRÁSOKKAL

A vagyonmegóvás – tekintve, hogy jelentős mennyiségű élő állatról van szó – speciális követelményeket támasztott a felszámolóval szemben annak érdekében, hogy megakadályozza az állatok elhullását, így a vagyon megsemmisülését. A felszámoló kellő mértékben igazolta azt, hogy szükséges volt az állatállomány azonnali, a Cstv.49.§ 49/A.§ és 49/B.§-ában foglaltaktól eltérő értékesítése.

(Győri Ítéltábla:Fpkf.25.783/2005/2.)

A hitelező a bírósághoz 2004. szeptember 16. napján benyújtott kifogásában a felszámoló több, jogszabálysértő intézkedését állította az alábbiak szerint:

1. Sérelmezte, hogy a 2004. szeptember 3. napjára a hitelezői választmány megalakítása céljából összehívott gyűlésen adott tájékoztatásról a felszámoló írásbeli anyagot nem bocsátott a hitelezők rendelkezésére, és ezért kérte, hogy a bíróság utasítsa a felszámolót a megbeszélés írásbeli jegyzőkönyvének elkészítésére, és annak, a hitelezők részére történő megküldésére.

2. Kifogásolta, hogy a felszámoló 2004. június 11. napján nyilvános pályázat kiírása nélkül értékesített 26.451 db sertést. A felszámoló ezen eljárásával súlyosan megsértette a, a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló többször módosított 1991.évi XLIX.tv (Cstv.). 49.§ /1/ bekezdésében meghatározott kötelezettségeit, mivel az értékesítést nem a Cstv. rendelkezései szerint végezte. A felszámoló az értékesítésről csak 2004. szeptember 3. napján adott tájékoztatást, ezzel megfosztotta a hitelezőket attól, hogy a Cstv. 49.§ /5/ bekezdése szerint a szerződéssel szemben megtámadási jogukat gyakorolhassák. Kérte, hogy a bíróság a felszámoló értékesítéséről szóló intézkedését nyilvánítsa jogellenesnek és semmisítse meg.

3. Sérelmezte, hogy a felszámoló a felszámolás alá került gazdálkodó szervezet 164 munkavállalójának munkaviszonyát csoportos létszámleépítés keretében 2004. augusztus 24. napján megszüntette. Ugyanakkor a felszámoló a társaság sertésállományának gondozására megbízást adott a P-P. Sertéstartó és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság részére. Kérte a bíróság részéről annak kivizsgálását, hogy indokolt volt-e a munkavállalók munkaviszonyának megszüntetése, illetőleg a sertésállomány gondozására megbízási szerződés megkötése.

4. Sérelmezte, hogy a felszámoló a K. Húsipari Rt-vel, amellyel szemben a felszámolás alá került adós gazdálkodó szervezetnek 208 millió Ft-os követelése állt fenn, a hitelező tájékoztatása nélkül egyezséget kötött.

5. Kifogásolta, hogy a felszámoló a hitelező részéről 2004. július 29. napján küldött megkeresésre – amelyben a hitelező a 2004. július 26. napján történt 20.000 db sertés értékesítéséről szóló közjegyzői jegyzőkönyvbe történő betekintést kérte – csak

2004. szeptember 6. napján adott a felszámoló választ. A felszámoló így megsértette a Cstv. 49/A.§ /3/ bekezdése szerinti kötelezettségét, és annak több mint egy hónap késéssel tett csak eleget.

6. Figyelemmel a felszámoló részéről elkövetett sorozatos jogszabálysértésekre, kérte a felszámoló felmentését és helyette új felszámoló kijelölését.

Az elsőfokú bíróság határozatában a hitelező kifogását elutasította. Határozata indokolásában rámutatott: a bíróságnak nem kompetenciája és nem joga az, hogy a felszámoló gazdasági döntéseibe konkrétan beleszóljon, amennyiben konkrét jogszabálysértés ténye nem állapítható meg, úgy a bíróságnak e tárgykörben nincs intézkedésjoga és jogosultsága. Amennyiben a hitelező úgy érzékeli, hogy a felszámoló kárt okozott, úgy az igényét külön perben érvényesítheti.

A Győri Ítéltábla Fpkhf.II.25.169/2005/2. számú végzésében az elsőfokú végzést a felszámoló felmentésére irányuló kifogás elutasító részében hatályon kívül helyezte, és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb határozat hozatalára utasította, egyebekben az elsőfokú végzést helybenhagyta. Az ítéltábla határozatában kifejtette, hogy a Cstv. 49.§ /1/ bekezdése értelmében a felszámoló az adós vagyontárgyait nyilvánosan értékesíti, a forgalomba elérhető legmagasabb áron. A felszámoló az értékesítést pályázat, vagy árverés keretében végzi. Ezen eljárások alkalmazásától csak akkor tekinthet el a felszámoló, ha ehhez a választmány hozzájárul, vagy ha a várható bevételek nem fedezik az értékesítés költségeit, vagy ha a várható bevételek és az értékesítés előrelátható költségei közötti különbség kevesebb, mint 100.000.- Ft.

Szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával, a felszámolói vagyon értékesítésével kapcsolatos felszámolási intézkedések jogszerűsége – súlyos, vagy ismétlődő jogszabálysértésekre történő hivatkozás esetében – hitelezői kifogás alapján vizsgálható még akkor is, ha a Cstv. 51.§ /3/ bekezdésében meghatározott jogkövetkezmények levonására – az intézkedés megsemmisítésére, az eredeti állapot helyreállítására, új intézkedés megtételének előírására – már nincsen mód. Miután az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt az értékesítéssel kapcsolatban további vizsgálatot nem folytatott le, döntése ebben a körben megalapozatlan volt. Nem vett fel az elsőfokú bíróság a hitelező kifogásának ellenére abban a körben sem további bizonyítást, hogy a felszámoló a 26.451 db sertés értékesítéséről miért csak szeptember 3-án tájékoztatta a hitelezőket. A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság feladatává tette annak vizsgálatát is, hogy a felszámoló a pályázati bontásról felvett közjegyzői jegyzőkönyvbe való betekintés során nem sértette-e meg a Cstv. 49/A.§ /3/ bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

A megismételt eljárás során a hitelező kifogását fenntartotta, és továbbra is kérte a felszámoló felmentését. Beadványában előadta, hogy a felszámoló tevékenységének kezdetétől 2004. május 14. napjától a hitelezői választmány megalakítására összehívott megbeszélésig 2004. szeptember 3. napjáig nem adott tájékoztatást a hitelezőknek a felszámolás menetéről az adós társaság gazdasági helyzetéről és vagyoni viszonyairól, így a sertésállomány pályázaton kívüli értékesítéséről sem. Nem kétséges, hogy a felszámoló a 2004. június 11. napján kötött adásvételi szerződéssel megsértette a Cstv.

49.§ 49/A.§ és 49/B.§ rendelkezéseit, és nem tartotta be az ott előírt eljárási szabályokat. Kérte annak vizsgálatát az elsőfokú bíróság részéről, hogy a szerződéses vételár milyen arányban áll az értékesített állomány könyv szerinti értékével, illetőleg a vevő a sertéseket milyen áron értékesítette tovább. A felszámoló a sertésállomány pályázaton kívüli értékesítéséről akkor tájékoztatta a hitelezőket, amikor a Cstv. 49.§ /5/ bekezdésében foglalt határidő már letelt, így a jogvesztő határidőre figyelemmel a hitelezők a megkötött szerződést már nem támadhatták meg.

A felszámoló ellenkérelmében a kifogás elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal 2004. május 13. fordulónappal elkészített tevékenységet záró mérleg -395.099.- E Ft veszteséget tartalmazott. A felszámoló 258.000.- Ft pénzeszközzel és 51.482 db különféle korcsoportba tartozó sertésállománnyal vette át az adós gazdálkodó szervezetet. A Cstv. 48.§ /3/ bekezdése, valamint a felszámolás és a végelszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII.19.) Kormányrendelet 6.§ /1/ bekezdése szerint a felszámoló a felszámolás időszaka alatt köteles gondoskodni a gazdálkodó szervezet vagyoni eszközeinek megóvásáról, megőrzéséről, a felszámolás kezdő időpontjáig folytatott tevékenység befejezéséről. Jelen esetben a vagyonmegóvás, – tekintve, hogy élő állatokról volt szó – speciális követelményeket támasztott a felszámolóval szemben annak érdekében, hogy megakadályozza az állatok elhullását és ezáltal értékesíthetlenné válását. Az ellenkérelem mellékletként becsatolt kimutatás szerint az állatállomány takarmányozási költsége napi 4.763.632.- Ft + ÁFA volt, így ez a költség egy hónapban 147.672.592.- Ft + ÁFA. Ezen túlmenően a felmerülő gyógyszerköltség havonta, mintegy 14 millió Ft + ÁFA, a bérköltség és járulékai 26.030.607.- Ft-ot, míg az egyéb költségek 14.900.071.- Ft + ÁFA összeget tettek ki. Összességükben a havi költség 202.603.270.- Ft volt. Figyelemmel az adós gazdálkodó szervezet anyagi helyzetére, illetőleg az állatállománnyal járó gondozás havi költségére, megítélése szerint indokolt volt a sertésállomány egy részének sürgős értékesítése.

Az értékesítésről szóló tájékoztatással kapcsolatban előadta, hogy a hitelező 2004. június 24-én kelt, és a felszámolóhoz 2004. június 28-án érkezett levelében terjesztett elő hitelezői bejelentést, azaz a hitelező a sertésállomány pályázaton kívüli értékesítésének időpontjában hitelezői igénybejelentéssel nem rendelkezett. A felszámoló a hitelezői igényt a felülvizsgálatra biztosított 45 napos határidőn belül 2004. augusztus 9-én kelt levelével vette nyilvántartásba, és igazolta azt vissza. Ugyanakkor a hitelezői választmány 2004. szeptember 3. napjára került összehívásra, ahol a felszámoló tájékoztatta a megjelent hitelezőket az értékesítésről. Mindebből megállapítható, hogy a felszámoló a törvényes határidőn belül igazolta vissza a hitelezői igénybejelentést, és elvárható határidőn belül a hitelezői választmány megalakítása céljából összehívott gyűlésen sor került a hitelezők tájékoztatására.

A felszámoló a nyilvános pályázaton értékesítésre kerülő sertésállomány megvásárlására benyújtott pályázatokat 2004. július 26-án bontotta fel. A hitelező 2004. július 29-én kelt levelében kérte a felszámolót a pályázat bontásáról felvett jegyzőkönyvbe való betekintésre. A felszámoló ezt követően 2004. augusztus 30-án kelt levelében tájékoztatta, hogy elkészült a pályázat bontásáról felvett, valamint a

pályázat értékelését és eredményét rögzítő jegyzőkönyv és egyidejűleg 2004. szeptember 7-e, illetve 2004. szeptember 9-i időpontokat javasolta megtekintésre. A hitelező így 2004. szeptember 9-én a pályázat értékelését és eredményét rögzítő jegyzőkönyvből tudomást szerzett a nyertes pályázóról és a nyertes pályázat pénzügyi adatairól. Miután a Cstv. 49.§ /5/ bekezdése szerint az adásvételi szerződés megtámadására nyitva álló 30 napos határidőt az értékesítéstől kell számítani – amely értelemszerűen nem a pályázat bontásával azonos – ebből következőleg a hitelezőt jogsérelem nem érte, hiszen lehetősége lett volna arra, hogy az adásvételi szerződést bíróság előtt, az akkor még el nem telt jogvesztő határidőn belül még megtámadja.

Az elsőfokú bíróság a 2005. június 24. napján hozott Fpkh.11-04-0736/18. számú határozatában a hitelező kifogását elutasította. Végzésében kifejtette, hogy a többször módosított Cstv. 49.§ /1/ bekezdése szerint a felszámoló az adós vagyontárgyait nyilvánosan értékesíti a forgalomban elérhető legmagasabb áron. A felszámoló az értékesítést pályázat, vagy árverés keretében végzi. Ezen eljárások alkalmazásától csak akkor tekinthet el a felszámoló, ha ehhez a választmány hozzájárul, vagy ha a várható bevételek nem fedezik az értékesítés költségeit, illetőleg, ha a várható bevételek és az értékesítés előrelátható költségei közötti különbség kevesebb, mint 100.000.- Ft. A törvény kimerítően felsorolja azokat az eseteket, amikor a felszámoló a nyilvános értékesítéstől eltérhet. Nem kétséges, hogy a jelen eljárásban ezen feltételek egyike sem következett be, így a felszámoló megsértette a törvény idézett rendelkezését, amikor a 26.451 db sertést nyilvános pályázat kiírása nélkül értékesítette. Ugyanakkor a többször módosított Cstv.48.§ /3/ bekezdése szerint a felszámoló a felszámolási eljárás alatt köteles gondoskodni az adós vagyonának megóvásáról, megőrzéséről. Megállapítható volt az eljárás során, hogy az adós gazdálkodó szervezet tulajdonában állt 50.000 darabszámot meghaladó sertésállomány takarmányozása és gondozása, az adós gazdálkodó szervezet vagyonából nem volt megoldható a felszámolás kezdő időpontjában. A felszámoló saját döntési jogkörébe tartozik az, hogy a vagyon megóvását milyen módon teszi meg. Jelen esetben egyértelmű az, hogy az adós gazdálkodó szervezet vagyonának megóvása indokolta az állatállomány egy részének az értékesítését. Összességében az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a felszámoló a nyilvános pályázat kiírása nélküli értékesítés során az adós gazdálkodó szervezet vagyonának megóvása érdekében járt el, így alappal térhetett el a Cstv.49.§ /1/ bekezdésében meghatározott értékesítési módtól, és nem sértette meg a jogszabályokat.

Megállapította az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felszámoló valóban késedelmesen, 2004. szeptember 3-án tájékoztatta a hitelezőket az értékesítés tényéről. Az elsőfokú bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy a tájékoztatás késedelmes megtételével a felszámoló megfosztotta-e a hitelezőket a többször módosított Cstv.49.§ /5/ bekezdésében megfogalmazott megtámadási jogoktól. Az eljárás során megállapítható volt, hogy a felszámoló 2004. június 11. napján, nyilvános pályázat kiírása nélkül értékesített 26.461 db sertést. Ezt a szerződést a hitelezők törvényi rendelkezések alapján 2004. július 12. napjáig támadhatták volna meg keresettel. Ezzel szemben a hitelezői igénybejelentésre nyitvaálló határidő 2004. július 13. napján telt le. Így a hitelezői igénybejelentésre nyitvaálló határidő leteltéig a felszámoló nem volt abban a

helyzetben, hogy tájékoztathatta volna a hitelezőket az értékesítés tényéről, hiszen nem is ismerte a hitelezőket eddig az időpontig. Ennek következtében a felszámoló azon késlekedése, hogy csak 2004. szeptember 3-án tájékoztatta a hitelezőket az értékesítés tényéről, a hitelezők jogát nem érintette, és ez nem okozta, hogy a hitelezők nem tudtak a többször módosított Cstv.49.§ /5/ bekezdésében meghatározott megtámadási jogukkal élni. Valamennyi körülmény egybevetése és mérlegelése alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felszámoló valóban megsértette a többször módosított Cstv. rendelkezéseinek egy részét, azonban álláspontja szerint ezen jogszabálysértések nem minősültek olyan súlyúnak, amelyek alapján a felszámoló felmentése a többször módosított Cstv.27/A.§ /7/ bekezdése szerint indokolt volt.

Az elsőfokú végzés ellen a hitelező fellebbezett, elsődlegesen annak megváltoztatása és a kérelmének történő helyt adása érdekében, másodlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítása végett. Fellebbezésében rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság is megállapította határozatában, hogy a felszámoló a felszámolói vagyon értékesítésére vonatkozó Cstv. előírásait megsértette. Ugyanakkor a Cstv. 27/A.§ /7/ bekezdése szerint, a felszámoló hivatalból történő felmentésének két konjuktív feltétele van: az első a jogszabálysértés, a második pedig, hogy a jogszabálysértés súlyos, vagy ismétlődő legyen. Az elsőfokú bíróság végzése szerint is egyértelműen fennáll a jogszabályban írt első konjuktív feltétel. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során nem vette figyelembe a hitelező 2005. május 10. napján megküldött észrevételében előterjesztett bizonyítási indítványokat. A bizonyítási indítványokat az elsőfokú bíróság végzésében nem utasította el, ugyanakkor azokról a végzés rendelkező részében említést nem tesz. A fellebbezésben foglalt részletes számításai alapján a felszámoló által a jogellenes értékesítéssel okozott kár összege 240.027.000.- Ft és 531.052.805.- Ft közé tehető. Álláspontja szerint a legalább 240 millió Ft összegű, de akár a félmilliárd Ft-ot is meghaladó jogellenesen okozott kár megvalósítja a Cstv. 27/A.§ /7/ bekezdésében meghatározott másik konjuktív feltételt, a súlyos károkozást is. Ennek figyelembevételével megalapozatlan és jogellenes az elsőfokú bíróság által hozott végzés. Kérte ezért, hogy a bíróság – figyelemmel a felszámoló ismétlődő és súlyos jogszabálysértésére –, a Cstv. 27/A.§ /7/ bekezdése alapján a 27/A.§ /6/ bekezdése alkalmazásával mentse fel a felszámolót tisztéből.

A felszámoló fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Ellenkérelmében előadta, nem vitás, hogy a felszámoló a Cstv.ben tételesen felsorolt értékesítési formáktól eltért, azonban a 2005. május 19-én kelt előkészítő iratban okiratokkal és számszaki adatokkal kellőképpen alátámasztva bizonyította az eltérés indokoltságát. Ezért álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság végzésében helyesen állapította meg, hogy a felszámoló elsődleges kötelessége az, hogy az adós gazdálkodó szervezet vagyonát a hitelezők érdekében megóvja, továbbá helyesen állapította meg azt is, hogy a jelen esetben az adós gazdálkodó szervezet vagyonának megóvása indokolta az állomány egy részének értékesítését.

E körülmények mérlegelése alapján a felszámoló nem követett el olyan súlyos jogszabálysértést, amely indokolná a felmentését.

Helyesen döntött a megyei bíróság, amikor a hitelező bizonyítási indítványait figyelmen kívül hagyta. Egyrészt azért, mert annak megítélése, hogy az állatállomány értékesítése megfelelő forgalmi értéken történt-e, vagy sem, szakértői bizonyítás kérdése. Másrészt a hitelező által indítványozott bizonyítás a jelen eljárás keretei között teljesíthetetlen, hiszen a bíróság nem vizsgálhatja, hogy az eljárásban félként nem szereplő társaság milyen vételáron értékesítette tovább a sertéseket.

A fellebbezés nem alapos.

A hitelező fellebbezésében nem hozott fel olyan új tényt, vagy körülményt, amely az érdemben helyes elsőfokú végzés megváltoztatására alapot adna.

A megismételt eljárás során nem volt vitás, és ezt az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a felszámoló 26.451 db sertés értékesítése során megsértette a jelen eljárásra irányadó, többször módosított Cstv. 49.§ /1/ bekezdésében foglalt rendelkezéseket. A jogszabály értelmében a felszámoló az adós vagyontárgyait nyilvánosan értékesíti a forgalomban elérhető legmagasabb áron. A felszámoló az értékesítést pályázat, vagy árverés keretében végzi. Ezen eljárás alkalmazásától a jogszabály értelmében csak akkor tekinthet el a felszámoló, ha ehhez a választmány hozzájárul, vagy ha a várható bevételek nem fedezik az értékesítés költségeit, vagy ha a várható bevételek és az értékesítés előrelátható költségei közötti különbség kevesebb, mint 100.000.- Ft. Jelen esetben a jogszabályban kimerítően felsorolt kivételek általános érvényesülése nem valósult meg. A Cstv.27/A.§ /6/ bekezdése szerint, ha a kijelölést követően a bíróság megállapítja, hogy a felszámolóval – illetve a felszámoló-biztossal szemben – kizárási ok áll fenn, vagy a felszámolót a felszámolói névjegyzékből törölték, illetve a felszámoló szervezet ellen felszámolás, vagy végelszámolás indult, vagy a természetes személy felszámoló munkáját egészségi ok miatt nem tudja elvégezni, a bíróság a felszámolót hivatalból felmenti. A /7/ bekezdés értelmében a /6/ bekezdésben foglaltak szerint jár el a bíróság – erre irányuló kifogás hiányában is – ha az eljárás adataiból végzésben megállapítja, hogy a felszámoló súlyosan, vagy ismétlődően megsérti a jogszabályokat.

Az elsőfokú bíróság azonban helyesen hivatkozott döntésében arra, hogy a Cstv.48.§ /3/ bekezdése értelmében a felszámoló feladata nemcsak a vagyon értékesítése, hanem kötelessége a felszámolási eljárás alatt gondoskodni az adós vagyonának megóvásáról, megőrzéséről is. Egyetért a megyei bíróság az elsőfokú bíróság és ennek keretében a felszámoló álláspontjával abban a körben, hogy jelen esetben a vagyonmegóvás – tekintve, hogy jelentős mennyiségű élő állatról van szó – speciális követelményeket támasztott a felszámolóval szemben annak érdekében, hogy megakadályozza az állatok elhullását, így a felszámolói vagyon megsemmisülését. A felszámoló 2005. május 19-i és ebben a körben a hitelező által kétségbe nem vont beadványa szerint, a felszámoló 258.000.- Ft pénzeszközzel vette át a gazdálkodó szervezet irányítását. Ugyanakkor egy ekkora állatállomány takarmányozási költsége, gyógyszerköltsége, egyéb költsége havonta mintegy 202.603.270.- Ft-ot tesz ki. Nem kétséges, hogy a felszámolás kezdő időpontjában rendelkezésre álló pénzeszköz kellő fedezetet az állomány gondozására, nevelésére, tartására nem biztosított. A hitelező beadványában

kellő mértékben igazolta azt, hogy szükséges volt az állatállomány azonnali, a Cstv.49.§ 49/A.§ és 49/B.§-ában foglaltaktól eltérő értékesítése. Erre figyelemmel a megyei bíróság egyetért az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy bár a felszámoló a felszámolói vagyon értékesítésére előírt jogszabályi rendelkezést megsértette ugyan, figyelemmel azonban az eset valamennyi körülményeire, ez a jogszabálysértése nem olyan, mely felmentését megalapozná.

A hitelező fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási indítványainak nem adott helyt, ugyanakkor azok elutasításáról külön határozatot nem hozott, és azok mellőzését határozatában nem indokolta meg. A hitelező az eljárás során valóban élt bizonyítási indítvánnyal, amelyet az elsőfokú bíróság nem teljesített, ugyanakkor az indítványok mellőzését határozatban nem indokolta.

Az elsőfokú bíróság ezen eljárási szabálysértése nem olyan fokú, amely az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését indokolná.

Az ítélőtábla egyetért az elsőfokú bírósággal abban a körben, hogy a hitelező bizonyítási indítványainak nem adott helyt, azt nem teljesítette. A jelen eljárás vizsgálatának tárgya ugyanis az, hogy a felszámoló követett-e el olyan jogszabálysértést, amely megalapozza a felmentését. Az eljárás vizsgálata nem terjedhet ki arra nézve, hogy a felszámoló a vagyon értékesítése során kellő gondossággal járt-e el, illetve ennek hiánya okán okozott-e, és ha igen, milyen összegű kárt. A többször módosított Cstv.54.§-a értelmében a felszámoló a felszámolás során az adott helyzetben általában elvárható gondossággal köteles eljárni. A kötelezettségeinek megszegésével okozott kárért a polgári jogi felelősség általános szabályai szerint felel. Amennyiben a hitelező úgy ítéli meg, hogy a felszámoló a tőle elvárható kellő gondosságot nem tanúsította és ezzel kárt okozott, úgy az ezzel kapcsolatos kárigényét a felszámolóval szemben az általános hatáskörű bíróság előtt érvényesítheti.

Az ítélőtábla álláspontja a sertés értékesítésével kapcsolatos felszámolói tájékoztatással kapcsolatban a következő: a felszámoló 2004. június 11. napján értékesítette nyilvános pályázat kiírása nélkül a 26.451 db sertést.

A hitelező 2004. június 24-én kelt és a felszámolóhoz 2004. június 28-án érkezett levelében terjesztett elő igénybejelentést. Így az értékesítés időpontjában a hitelező hitelezői igényét a felszámolóhoz még nem jelentette be. A Cstv. 46.§ /6/ bekezdése szerint a felszámoló a követeléseket, a bejelentési határnapot követő 45 napon belül köteles felülvizsgálni, az érdekeltekkel egyeztetni, és a vitathatóan minősített igényeket elbírálás végett 15 napon belül a felszámolást elrendelő bíróságnak megküldeni. A felszámoló a jogszabályban előírt kötelezettségének eleget tett, és 2004. augusztus 9-én kelt levelében vette nyilvántartásba és igazolta vissza a bejelentett hitelezői igényt. A Cstv. 3.§ /1/ bekezdés c./ pontja értelmében hitelező a felszámolási eljárásban a felszámolás kezdő időpontja után mindenki, akinek az adóssal szemben pénz, vagy pénzben kifejezett vagyoni követelése van, és azt a felszámoló nyilvántartásba vette. Ebből következőleg jelen eljárás hitelezője a nyilvántartásba vételtől számítottan minősül hitelezőnek. Ehhez képest a felszámoló a 2004. szeptember 3. napjára a hitelezői választmány céljából összehívott gyűlésen

tájékoztatva a hitelezőket az értékesítésről. Figyelemmel az értékesítés időpontjára, illetőleg a hitelezői igény visszaigazolásának időpontjára, megállapítható, hogy a szerződés megtámadására a Cstv. 49.§ /5/ bekezdése szerint nyitva álló 30 napos határidő nem azért került kikésésre, mert a felszámoló tájékoztatási kötelezettségével késedelmeskedett.

Mindezek alapján az ítélet tábla a felszámoló részéről a tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatban olyan, jogszabályba ütköző mulasztást megállapítani nem tudott, amely a felszámoló felmentését indokolná.

A megismételt eljárás során a hitelező a közjegyzői okirat betekintésével kapcsolatos korábbi álláspontját már nem tartotta fenn, így ebben a körben az elsőfokú bíróságnak döntést hozni nem kellett.